

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῶν χειρόγραφα δημοσιεύονται ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνυπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμοίρησιν τῆς ἀποστελλομένης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας γίγεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΣΤΕΑ

Διὰ τὸ ἐσωτερικὸν . . . . Δρ. 5
Διὰ τὸ ἐξωτερικὸν . . φρ. χρυσᾶ 6

Γεμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ γραφεῖον τῆς
« ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤῶΝ ΚΥΡΙΩΝ » καὶ παρὰ
τῆς βιβλιοπωλείου Βίλμπερ καὶ Μπέκ.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην
ἀπὸ 40 — 42. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἰπὸ τίνων διευθύνονται τὰ δημοτικά τῶν θηλέων σχολεῖα. -- Συστήσατε ἐπιτροπὰς ἐκ γυναικῶν. -- Ἱστορία μητοικῆς ψυχῆς (ὑπὸ κ. Μαρίας Ἰωαννίδου). -- Πρέπει τῇ γυναικὶ ἡ ἐπιστήμη ἢ οὐ; (ὑπὸ κ. Παρασκευῆς Περάκη). -- Οἰκογένεια καλλιτέχνος. -- Ἱστορία τοῦ δακτυλίου (ὑπὸ κ. Εἰρήνης Λαχανᾶ). -- Γυναικεῖος κόσμος (ὑπὸ κ. Ἀθηνᾶς Σ.). -- Ποικίλα. -- Ἐβδομαδιαῖον δελτίον. -- Ἀλληλογραφία. -- Συμβουλή. -- Συναγῆ. -- Γνωστοποιήσεις. -- Ἐπιφυλλίς.

ὑΠΟ ΤΙΝΩΝ ΔΙΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΩΝ ΘΗΛΕΩΝ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ἰπὸ τῆς διευθυντρίας ἤθελέ τις ἀπαντήσῃ ἢ ὑπὸ τίνος διδασκαλίσσης, ἢ τέλος ὑπὸ ἐπόπτου τίνος τῆς δημοσίας ἐκπαιδεύσεως. Πλάνη! Τὰ δημοτικά τῶν θηλέων μας σχολεῖα διευθύνονται ἀποκλειστικῶς ὑπὸ ἐπιτροπῆς τίνος ἐκλεγομένης ὑπὸ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ συνισταμένης ἐκ μελῶν τοῦ συμβουλίου τούτου. Ποῖα τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐνεργείας τῶν κατὰ καιροὺς ἐπιτροπῶν τούτων δύναται νὰ κρίνῃ πᾶς ὁ τὰ σχολεῖα ταῦτα ἐπισκεπτόμενος.

Οἱ Κύριοι οὗτοι δυνατόν νὰ εἶναι καλοὶ ἔμποροι, ἐξαιρέτοι δικηγόροι, ἢ βιομήχανοι, τέλος ἀξιόλογοι οἰκοκυραῖοι, ἥμισυ ὅμως παιδαγωγικῶς κατηρτισμένοι, ὅπως οἰανδήποτε ἐπισημῶν μεταρρυθμίσεων ἐν ταῖς σχολαῖς ταύταις εἰσαγάγῃσι. Δύναται βεβαίως νὰ διακρίνωσι τίς ἢ εὐειδέστερα μεταξὺ τῶν διδασκαλισσῶν, οὐχὶ ὅμως καὶ τίς ἢ τὸ καθήκον αὐτῆς εὐσυνειδητότερον ἐκπληροῦσα, ἐξ οὗ καὶ πλεῖστα γεννῶνται παράπονα, ἀντιζηλίαι καὶ τέλος ἀτοπήματα συνεπαγόμενα διὰ τε τὰς μαθητρίαι καὶ ἀτυχεῖς διδασκαλίσσας λίαν δυσάρεστα ἀποτελέσματα. Ἀπασαί αἱ ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν τούτων εἰσαχθεῖσαι βελτιώσεις συνίστανται εἰς τὴν προσθήκην δύο ἢ τριῶν γεωγραφικῶν χαρτῶν, πινάκων τινῶν εἰκονογραφημένων πρὸς διακόσμησιν τῶν τοιχῶν, ἐνῶ ἐν δωματίοις στενοῖς καὶ ἐν ἀσφυκτικῇ ἀτμοσφαιρᾷ συσσωρεύονται ἑκατοντάδες ὄλαι μικρῶν κορασιῶν, δηλητηριώδη ἀναπνεύσαι ἀέρα καὶ δίκην κτηνῶν ἐν ταῖς ἀσφυκτικαῖς ἐκείναις τρώγλαις δαιτώμεναι.

Φοίκην ἀληθῆ ἐνεποίησεν ἡμῖν ἡ κατάστασις τῆς Β' τῶν

θηλέων δημοτικῆς σχολῆς. Κτήριόν τι ἐν οἴκτρᾳ διατελοῦν καταστάσει, ἀνευ κήπου, ἀνευ αὐλῆς πλὴν ρυπαροῦ τινὸς προαυλίου, ἐν ᾧ ἐν ἐπισήμῳ παρατάξει ἐπεκτείνεται σειρά δυσωδῶν ἀποπάτων, ὧν ὁ ἀήρ μολύνει ἀπάσας τὰς κλάσεις καὶ ὅστις θεωρεῖται ἴσως ἀπαραίτητος ὄρος παρὰ τῶν ἐφορευτικῶν τούτων ἐπιτροπῶν διὰ τὴν ὑγεινήν τῶν κορασιῶν. Ἴδου πῶς μεριμνῶσιν αἱ μεγαλόνομοι ἐπιτροπαὶ περὶ τῶν δημοτικῶν μας σχολείων, ἐνοῖς μορφόνονται τοῦ λαοῦ τὰ τέκνα, δι' ἃ ἡ σχολὴ ὄφειλε νὰ ἦ ἐντρυφήμα ἀναπληροῦν ἀπάσας τὰς στερήσεις καὶ κακουχίας εἰς ἃς ταῦτα ὑπόκεινται.

Μήποτε οἱ Κύριοι οὗτοι ἐσκέφθησαν, ὅτι πολλοὶ τῶν δυστυχῶν τούτων ὑπάρξεων διέρχονται ὀλόκληρον τὴν ἡμέραν νήσεις ἢ χορταίνουσι τὴν πεινάν των διὰ ξηροῦ τεμαχίου ἄρτου καὶ ὅτι τοιαύτη διαιτητικὴ δὲν δύναται ἢ καταστρεπτικὰ διὰ τὴν υγείαν αὐτῶν νὰ ἐπενέγκῃ ἀποτελέσματα! Μὴ ἐζήτησαν νὰ μάθωσι τὸ αἷτιον δι' ὃ ἐγγράφονται μὲν κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ σχολικοῦ ἔτους διακόσια περίπου μαθήτριά, φοιτῶσι δὲ μόνον ἑκατόν! Μήποτε ἐζήτησαν κατὰ ποῖαν ὥραν τὰ εἰς τὴν τύχην των ἀφιέμενα ταῦτα παιδιά ἐπανερχοῦνται εἰς τὰς οἰκίας των καὶ τί συμβαίνει αὐταῖς καθ' ὁδόν!

Ποῦ αἱ παιδικαὶ βιβλιοθήκαι, αἵτινες τῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ μερίμνῃ τούτων κατηρτίσθησαν καὶ τίς ἢ χορηγομένη ταῖς ἀπόροις καὶ ἐπιμελέσει μαθητρίαις συνδρομή; ὅπως ἀκολούτως τὰς σπουδὰς αὐτῶν ἀκολουθῶσι! Ποῦ τὰ σχολικὰ ταμεία καὶ τίνας οἱ ἐπὶ τῆς ἐνδυμασίας τῶν ἀπόρων μεριμνῶντες! Ἴδου ποῖα τὰ τῶν ἐπιτροπῶν καθήκοντα καὶ οὐχὶ τὰ μέχρι τοῦδε παρ' αὐτῶν ἐξασκηθέντα.

ΣΥΣΤΗΣΑΤΕ ΕΠΙΤΡΟΠΑΣ ΕΚ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Διατί ἡ οἰκειοποίησις καὶ ἐδῶ τῆς θέσεως ταύτης τῆς ἀποκλειστικῶς ὑπὸ τὴν δικαιοδοσίαν τῆς γυναικὸς ἀναγομένης! Ἡ μὴ ἐν ἐκάστῳ δημοτικῆς σχολῆς τμήματι δὲν ὑπάρχωσι Κυρίαὶ ἀνεπτυγμένα καὶ μητέρες σεβασταὶ οἰκογενειῶν, ὅπως ἀναλάβωσι τὴν ἐποπτείαν τῶν σχολῶν τούτων! Τίς κάλλιον τῆς γυναικὸς ἐννοεῖ ἐνστικτικῶς τὰς ἐλλείψεις διδασκόμενων

τε και διδασκουσών και τον τρόπον δι' ου θέλει επιτευχθῆ ἡ ποθητὴ βελτίωσις !

Τὰ εκπαιδευόμενα ἐν ταῖς δημοτικαῖς σχολαῖς κοράσια ἀνήκουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ εἰς τὰς ἀπόρους κοινωνικὰς τάξεις, αἵτινες μέχρι τοῦ 12ου ἢ τὸ πολὺ τοῦ 13ου ἔτους ἀποστέλλουσιν αὐτὰ εἰς τὸ σχολεῖον. Προπαρασκευάζει λοιπὸν ἡ πενταετής ἐν ταῖς τοιαύταις σχολαῖς φοίτησις ἐπαρκῶς τὰς κόρας ταύτας, ὅπως μετὰ τὴν ἐκείθεν ἀποροίτησιν τῶν δυνηθῶσι νὰ ἐκτελέσωσι τὰ καθήκοντα δι' ἃ κέκληνται; Ἡ μὴ οἱ Κύριοι οὗτοι νομίζουσιν, ὅτι ἐν τῇ πανδημοσύνῃ τῶν γνωρίζουσι κάλλιον τῶν γυναικῶν, πῶς πρέπει νὰ μορφῶνται ἡ μικρὰ τοῦ λαοῦ κόρη, ἥτις προώρισται νὰ γίνῃ μήτηρ φέρουσα εὐθύναις καὶ ὀφείλουσα νὰ παλαίσῃ ἐν τῷ βίῳ αὐτῆς τὸν μέγαν τῆς ἰδιοσυντηρήσεως ἀγῶνα. Μὴ ἐν ταῖς συχναῖς καὶ πυκναῖς ἐν τοῖς παρθεναγωγείοις ἐπισκέψεσιν αὐτῶν κατῆλθον ποτε καὶ μέχρι τοῦ σημείου νὰ ἐξετάσωσι, τίς ὁ προορισμὸς τῶν κορασιῶν τούτων καὶ ποία ἡ καταλληλοτέρα πρὸς μόρφωσιν ὁδός. Ποῦ αἱ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῆς παιδείας ἐκθέσεις αὐτῶν, ἐν αἷς γίνεται λόγος περὶ τῆς γενικῆς τῶν σχολῶν τούτων μεταρρυθμίσεως;

Τὰ προγράμματα τῶν δημοτικῶν τῶν θηλέων σχολῶν εἶναι ἐντελῶς ὅμοια πρὸς τὰ τῶν ἀρρένων, εἰς τρόπον ὥστε καὶ ἡ γυνὴ καὶ ὁ μέλλον στρατιώτης τῆς αὐτῆς τυγχάνουσιν ἀναπτύξεως. Ἐλήφθη ποτὲ ὑπ' ὄψει ὅτι ἡ πτωχὴ τοῦ λαοῦ κόρη ἔχει ἀνάγκην οἰκογενειακῆς πρακτικῆς μᾶλλον μορφώσεως, ἀφοῦ ἡ στέρεσις μητρὸς ἀνεπτυγμένης, ἐστ' ὅτε δὲ καὶ εἰς ἐξωτερικῆς καθημερινῶς ἀσχολουμένης ἐργασίας ἀπορρανεῖ αὐτὴν παντὸς στοιχείου οἰκογενειακῆς καὶ ἠθικῆς διαπλάσεως. Ἄντι δὲ ἐπὶ ἔτη ὀλόκληρα νὰ ἀσχολῆται εἰς πλεξίμον ἑνὸς τραπέζου ἀνδύλου, ἢ εἰς τὴν ἐκμάθησιν μυρίων ἀχρήστων αὐτῇ πραγμάτων, προτιμότερον δὲν ἦθελον εἶσθαι νὰ ἐδίδασκον αὐτῇ διὰ τίνος τρόπου δύναται νὰ ἀναπτύξῃ ὑγιῶς τὰς σωματικὰς δυνάμεις σήμερον μὲν τῶν νεωτέρων ἀδελφῶν τῆς, ἐν τῷ μέλλοντι δὲ τῶν τέκνων αὐτῆς, τίνι τροφῇ νὰ ποιῆται χρῆσιν τῆς ὑγιεῖς πνευματικῆς τροφῆς; ἢ τὸ σχολεῖον παρέχει αὐτῇ πρὸς μόρφωσιν τῆς οἰκογενείας αὐτῆς; ἢ δὲν ὄφειλεν ἡ ὑγιεινὴ, καλλισθητικὴ καὶ καθάρια τῆς σχολῆς διακόσμησις νὰ χρησιμεύῃ αὐτῇ ὡς γνώμων πρὸς ῥυθμίσει τῆς οἰκιακῆς τοιαύτης;

Ποῦ αἱ περὶ ὑγιεινῆς καὶ οἰκιακῆς φαρμακευτικῆς γνώσεις τῆς πτωχῆς κόρης, εἰ ὡν δύναται νὰ προλαμβάνῃ καὶ κατανακῶ πᾶσαν ἀσθένειαν, ἐπιτυγχάνουσα πολλὰς διὰ τῆς συντόνου μερίμνης αὐτῆς τὴν θεραπείαν τῶν οἰκειῶν, ἀφοῦ τὰ μέσα εἰς ἐξαιρετικὰς μόνον καὶ λίαν ἐπικινδύνους περιστάσεις ἐπιτρέπουσιν αὐτῇ ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν; Ποῦ ἡ ὑγιῆς θησκευτικὴ αὐτῶν μόρφωσις, ἀφοῦ αἱ πλεῖστα αὐτῶν μόλις τὴν παλαιὰν διαθέτην ἐν ἀκατανοήτῳ μακροσκελεῖ λεπτομερεῖα ἐπρόφθασαν νὰ διδαχθῶσιν; Τούτων πάντων τὴν ἐλλείψει γυναικῆς μόνον καὶ μητέρες ἀνεπτυγμέναι δύναται νὰ ἀντιληφθῶσι καὶ θεραπεύσωσιν.

Ἐν Ἑυρώπῃ οὐ μόνον ὑπάρχουσι καὶ ἐν τοῖς μικροτέροις δῆμοις ἐφορευτικαὶ Κυριῶν ἐπιτροπαί, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ ἀνώτατα τοῦ κράτους εκπαιδευτικὰ συμβούλια εἰσάγονται γυναῖκες, ὡς ἡ ἐσχάτως ἐν Γαλλίᾳ ἐκλεγείσα διὰ καταπληκτικῆς πλειοψηφείας διάσημος παιδαγωγὸς κ. Παυλίνα Κερ-

γομάρ, ἥς τὸν ἐπὶ τῇ ἐκλογῇ εὐχαριστήριον λόγον ἐδημοσιεύσαμεν ἐν τινι τῶν παρελθόντων ἡμῶν φύλλων.

Πῶς ἐργάζονται αἱ εὐγενεῖς ἐκεῖναι θέσποιναὶ ἐν ταῖς λαθουινθώδεσιν ἐκεῖναις μεγαλοπόλεσι μαρτυροῦσι τὰ εἰσαχθέντα ὑπ' αὐτῶν σχολικὰ ταμεία, τὸ εἰσπραττόμενον τῶν ὁποίων ποσὸν χρησιμεύει εἰς παροχὴν προγεύματος συνισταμένου ἐκ πινακίου ζωμοῦ, τεμαχίου κρέατος καὶ ἄρτου διὰ τὰς ἀπορωτέρας τῶν μαθητριῶν, εἰς ἀγορὰν φορεμάτων καὶ ὑποδημάτων θερμῶν ἐξασφαλιζόντων τὴν ὑγίαν καὶ ἱκανοποιούντων τὴν φιλοτιμίαν τῶν ἀπόρων κορασιῶν, εἰς πληρωμὴν φύλακος ὅστις συνοδεύει ἐκεῖνας, ὧν οἱ γονεῖς ἐν ἐργασίαις ἀπησχολημένοι δὲν δύνανται νὰ παραλαμβάνωσιν αὐτὰς ἐκ τοῦ σχολείου.

Αἱ Κυρίαι αὐταὶ κατατίθουσι παιδικὰς βιβλιοθήκας, σχολιατίζουσι παιδικὰ συμβούλια, ἐν οἷς αἱ μαθήτριά μόναι τῇ ὑποδείξει τῶν διδασκαλιστῶν συσκέπτονται περὶ τῶν ἀναγκαίων μέτρων πρὸς σκοπιμώτεραν αὐτῶν τούτων μόρφωσιν, διὰ ψηφοφορίας δὲ τῶν μαθητριῶν ἀποφασίζει ἡ διδάσκαλος περὶ τῆς ἐπενεχτέας ἐπιπλήξεως ἢ ποινῆς εἰς ἀτακτοῦσαν ἢ ἀμελῆ μαθήτριά, ἐφ' ἧ καὶ συντάσσονται ὑπ' αὐτῶν μικραὶ ἐκθέσεις ἐν αἷς δικαιολογοῦνται αἱ ἀποφάσεις αὐτῶν.

Οὕτως ἡ κόρη ἐθίζεται ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων εἰς τὴν ὀρθὴν καὶ περισκεμμένην ἐξέτασιν παντὸς πράγματος, εἰς ἀνάλυσιν ἰδεῶν καὶ εἰς μεμελετημένην μετὰβασιν ἀπὸ τῶν μερικῶν πρὸς τὰ γενικά, καθίσταται ὃν ἔχον συνειδήσειν ἑαυτοῦ καὶ τῶν περὶ αὐτὸ, ἀγαπᾷ τὸ σχολεῖον διότι ἐν αὐτῷ εὐεργετῆται, ἀναπνέει ἀέρα καθαρὸν, ζῆ καὶ δρᾷ ὡς ἄνθρωπος καὶ οὐχὶ ὡς ἑτεροκίνητος μηχανή. Διατί πάντα ταῦτα παρὰ τῇ πεπολιτισμένῃ Ἑυρώπῃ καὶ παρὰ τοῖς Σέρβοις, Ρωμοῦνοις, Βουλγάροις οὐχὶ δὲ καὶ παρ' ἡμῖν;

Διότι παρ' αὐτοῖς μὲν τὸ γενικὸν συμφέρον τίθεται ὑπεράνω τοῦ ἰδιωτικοῦ καὶ κομματικοῦ, παρ' ἡμῖν δὲ τὰνάπαλιν. Οἱ κ. δημοτικοὶ σύμβουλοι οἰκειοποιοῦνται τὴν ἐν τοῖς σχολείοις θέσιν τῶν γυναικῶν, οὐχὶ ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας καὶ τοῦ ζήλου νὰ ἐργασθῶσιν ὑπὲρ τῆς μορφώσεως καὶ ἀναπτύξεως τῶν μελλουσῶν τοῦ λαοῦ μητέρων, ἀλλὰ διότι ὁ λαὸς οὗτος διαθέτει ψήφους, κατὰ τὰς παραμονὰς δὲ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν διδασκάλισσαι καὶ μαθήτριά τίθενται εἰς ψηφοθηρικὴν ἄγρην, ἥς τὰ ἀποτελέσματα ἐξασφαλίζουσι αὐτοῖς τὰς δημοτικὰς ἔδρας, ὑπὲρ ὧν οὗτοι τὰ πάντα θυσιάζουσιν.

Εἶναι καιρὸς πλέον, ἵνα δῆμῳ τῆ καὶ Κυβέρνησις σπουδαίως μεριμνήσῃ περὶ τῆς γενικῆς τῶν δημοτικῶν τῶν θηλέων σχολῶν μεταρρυθμίσεως καὶ ἐνοήσῃσιν ὅτι αἱ ἐπιζήμιοι αὐταὶ ἐπιτροπαὶ οὐδεμίαν ἔχουσι θέσιν ἐν τοῖς παρθεναγωγείοις τοῦ κράτους. Ὁ ὑποψήφιος δὲ τῆς μελλούσης δημοτικῆς ἐκλογῆς δήμαρχος, ὅστις θέλει συμπεριλάβει ἐν τῷ προγράμματι αὐτοῦ τὴν κατάργησιν τῶν ἐπιτροπῶν τούτων καὶ τὴν ὑπὸ Κυριῶν ἀνὰ τμήματα ἀντικαταστασῆ αὐτῶν θέλει ἀναμφιβόλως τύχει τῆς ὑποστηρίξεως πάσης οἰκογενείας μεριμνώσης ὑπὲρ τῆς ὑγιεῖς τῆς κόρης τοῦ λαοῦ διαπλάσεως.

ΜΕΛΕΤΗ ΒΡΑΒΕΥΘΕΙΣΙΑ

Κάτωθι δημοσιεύομεν τὴν βραβευθεῖσαν ἐν τῷ διαγωνισμῷ τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν μελέτην περὶ μητρικῆς ψυχῆς ἐν ἡμετέροις ἐπιτυχίαις ἢ ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον **Ἡὼ** περιγράφει τὰ μητρικὴν ψυχὴν κατακλύζοντα θεῖα αἰσθήματα, ἀπὸ τῆς

στιγμῆς καθ' ἣν ἡ μήτηρ αἰσθάνεται ζῶν ἐν αὐτῇ καὶ δι' αὐτῆς τὸ ὄν ἐκεῖνο, ὅπερ μετ' οὐ πολὺ θὰ προταγορεύσῃ αὐτὴν διὰ τοῦ γλυκεῖος τῆς μητρὸς ὀνόματος. Τοιούτου εἶδους πρωτότυπα καὶ ἀσυνήθη ἔργα θέλουσι πάντοτε τύχει τῆς ἐπιδοκιμασίας ἡμῶν, συγχαίρομεν δὲ ἀπὸ καρδίας τὴν ψυχολογικὴν ταύτην μελέτην ἐπεξεργασθεῖσαν ἐλλόγιμον δεσποινίδα, ἥς πᾶν ἔργον μετ' εὐχαριστήσεως θέλει καταχωρίζεσθαι ἐν ταῖς στήλαις τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΗΤΡΙΚΗΣ ΨΥΧΗΣ

Σύννοος, μελαγχολικὴ καὶ ἐν ἀγία ἐκστάσει, μὲ βλέμμα ὁτὲ μὲν ἀκτινοβολοῦν, ὁτὲ δὲ δακρυβεκτὸν νεαρὰ γυνὴ ἀναπαύεται ἐπὶ κλίνης λευκῆς, ἥς οἱ ἐκ πολυτίμων τριχάπτων διάκοσμοι ἀπετέλουσι αἰθέριον διαφανὲς νέφος, ἐν ᾧ ἐν καλλιτεχνικῇ γραφικότητι διεγράφετο ἡ ἀγγελικὴ αὐτῆς καλλονή. Ὁ ὑπὸ τοῦ ὠραίου τούτου τῆς ἀνοιξέως ἡλίου φωτιζόμενος θάλαμος ὡμοιάζε καλλιτεχνικώτατα διεσκευασμένην ἐρωτικὴν φωλεάν ὅπου δήποτε καὶ ἂν ἐστρεφέ τις τὸ βλέμμα συνήντα καὶ ἀντικείμενον ἄξιον θαυμασμοῦ· δικαίως δὲ ἤθελε τις ἐκλάβει αὐτὸ ὡς καλλιτεχνικὸν ἐνδιαίτημα, τοιαύτη ὑπῆρχεν ἐκεῖ συσσωρευεῖς ὠραιότατων εἰκόνων τῶν διασημοτέρων τῆς οἰκουμένης ζωγράφων.

Αἱ εἰκόνες αὐταὶ παρίστανον τοὺς μεγαλητέρους καὶ διασημοτέρους βασιλεῖς, μεγιστάνας, ἥρωας, τέλος ἅπασαν τὴν τῶν ἰσχυρῶν ἐπισημοτήτων πλειάδα. Ἡ νεαρὰ γυνὴ προσηλωμένη ἔχουσα ἐν τῷ βάθει τῆς παστάδος τὸ βλέμμα, μὲ ὕφος περίφροντι προσεῖλκεν ἰδιαζόντως τὴν ἐπὶ τοῦ σημείου τῆς προσηλώσεως αὐτῆς προσοχὴν. Αἶφνης φωνὴ ἀσθενῆς ὡς ἐλαφρὰ πνοὴ ἀνέμου, ὡς μυστηριώδης τῆς σιγῆς ἠχώ, φωνὴ τέλος μικροῦ χερουβεῖμ ἀντήχησεν εἰς τὸ βάθος τῆς ἀφροπλέκτου παστάδος, καὶ ἡ μήτηρ ὥσει ἡ φωνὴ ἐκεῖνη ἀνέτρεπεν ἅπαντας τοὺς φυσικοὺς νόμους, ὥσει ἐξ αὐτῆς τὸ πᾶν ἐλάμβανεν ἀρχὴν καὶ τέλος, ὥσει ἐν αὐτῇ ὁ Ὀρφεὺς ἐτόνιζε τὴν λύραν του καὶ ἡ μελαγχολικὴ Φιλομήλα τὸ ἄσμα τῆς, ἡ μήτηρ ἐν ἀπεριγράπτῃ ἡδονῇ, θυμηδία καὶ ὑπερηφανείᾳ προέτεινε τὰς λευκὰς καὶ ὠραίας χεῖρας τῆς, ἵνα ἐκ τοῦ βάθους τῆς παστάδος ἀνεκλύσῃ μικρὸν καὶ τρυφερὸν λευκὸν βρέφος, οὐ ἀπόπειρα μειδιάματος ἐσχημάτιζε τὰ μικρὰ ἐκεῖνα καὶ θελκτικὰ λακκάκια, ἃ τόσον εὐφυῶς ἀπεκάλεσαν ἐρωτικὰς φωλεὰς καὶ ἄτινα ἐπὶ τῶν στοργύλων καὶ ἀφροπλάστων τοῦ μικροῦ ἀγγέλου παρεῖων, ἦσαν πηγὰ ἀνεξάντλητοι νέκταρος, ἐν ᾧ τὰ ἀκόρεστα τῆς μητρὸς χεῖλη ἤντλον ἄφατον καὶ μεθυστικὴν ἡδονήν.

Ἡτο μήτηρ νέα μόλις δέκα ὀκτὼ ἀριθμοῦσα ἀνοιξίαις!! Ἡτο μήτηρ ἐξ ἐκεῖνων, ὧν ὁ ἀληθὴς καὶ τρισευδαίμων βίος ἀρχεται, ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐν τοῖς σπλάγχθοις αὐτῶν αἰσθανθῶσι τὸν πρῶτον παλμὸν τῆς νέας αὐτῶν ζωῆς . . . . .

Δέκα ἔχουσι παρέλθει μῆνες, ἀφότου ἤνευρά γυνὴ ἡ πρῶτην ζωρὰ, ἀφροντις καὶ λάλος, ἠσθάνθη ἐν ἑαυτῇ παράδοξον καὶ πρωτοφανῆ συγκίνησιν : ἦτο ἡ πρώτη τοῦ τέκνου τῆς πνοή. Ἡ γυνὴ μετεβλήθη εἰς μητέρα. Μία ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκεῖνης ἀπησχόλει τὸν νοῦν τῆς ἰδέα : τὸ τέκνον τῆς τὸ προσφιλέ ἐκεῖνο μικρὸν ὄν, ἡ ψυχὴ τῆς ψυχῆς τῆς, ἡ σὰρξ τῆς σαρκὸς τῆς! τὸ αἰσθάνεται, τὸ βλέπει· ὦ νὰ ! ἰδοὺ αὐτὸ μικρὸν,

τόσφ μικρὸν, ὥστε φοβεῖται νὰ τὸ ἐγγίσῃ· πρέπει οὐχ' ἦττον νὰ μεριμνήσῃ ἀπὸ σήμερον, ὅπως ἡ προσφιλέ αὐτῆ ὑπαρξὶς ἀναπτύχθῃ ὅσον ἔνεστι ὠραιότερα καὶ τελειότερα.

Ἰδέα ἀλλόκοτος τὴν κυριεύει. Τὸ τέκνον τῆς θὰ ὁμοιάζῃ τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα, ἄτινα αὐτῇ θὰ βλέπῃ κατὰ τὴν ἐγκυμοσύνην τῆς. Θὰ διακοσμήσῃ λοιπὸν τὸ ὑπνοδωμάτιόν τῆς δι' ὄλων τῶν ἀριστουργημάτων, ἄτινα ἡ φαντασία τῶν διασημοτέρων ζωγράφων συνέλαβε καὶ ὁ χρωστήρ αὐτῶν ἀπεικόνησε. Θὰ ἔχῃ ἐκάστοτε τὸ βλέμμα πρὸς τὰς τελειότητας ταύτας προσηλωμένον, ὅπως ἡ καλλονὴ καὶ χάρις τούτων ἀποτυπωμένη ἐπὶ τῶν σπλάγχθων τῆς συντελέσῃ εἰς τὴν ἰδανικὴν ἐκεῖνην καλλονήν, ἣν διὰ τὸν υἱὸν τῆς ὀνειροπλοεῖ. **Ὁ υἱὸς τῆς !** τὸ γλυκὺ τούτο ὄν, ἡ μελωδικὴ αὐτῆ λέξις ! Ἰδοὺ αὐτὸς μικρὸς, μικρὸς μὲ τὸ λευκὸν τριχαπτοφόρον ἔνδυμα τοῦ ! αἱ ὕμφοι καὶ αἱ μούσαι ἀπὸ κοινοῦ παρασταθεῖσαι εἰς τὴν γέννησίν του ἀφθονα καὶ πλούσια συνήνεγκον αὐτῷ δῶρα. Ἐχει βοστρύχους ξανθοὺς ὡς ἡ χρυσιζουσα τῶν σταχυῶν κόμη. Ἐχει τὸ μέτωπον εὐρὸν καὶ προσέξον· σημεῖον ἀλάνθαστον μεγαλοφυῆς. Ἐχει τὸ βλέμμα ἀέτειον· νομίζεις ὅτι θέλει ἄλλους κόσμους ζητήσῃ, ὅπως κατακτήσῃ αὐτούς· ἔχει τοὺς μῦς ἰσχυροὺς καὶ τὸ μειδιάμα πλήρες ἀγάπης. Καὶ τὴν ἀγάπην του ὄλην διὰ τὴν μητέρα καὶ μόνην φυλάττει. Θὰ ὀνομάσῃ αὐτὸν Ἡρακλέα· ἀλλ' ὄχι, ὁ Ἡρακλῆς φρικτὸν ἔσχε τὸ τέλος· ὁ υἱὸς τῆς ἔσται ἰσχυρότερος, τελειότερος ἐκεῖνου. Ἄλεξανδρον. Ὁχι ὁ υἱὸς τῆς ἀνώτερα καὶ τούτου θὰ πράξῃ· ὁ νικητὴς τῆς Ἀσίας σκληρὸς καὶ θηριώδης ὑπῆρξε πολλάκις. Καὶ οὕτω διὰ τῶν πτερωτῶν τοῦ Πηγάσου τῆς φαντασίας ἔππων ἀνέρχεται ἡ μέλλουσα μήτηρ, ἡ πλάττουσα νέας σφαίρας ἐφ' ὧν ὁ υἱὸς αὐτῆς θέλει κυριαρχήσῃ . . . . .

Σήμερον τὸ ἀγγελομορφον μικρὸν ἐν τῇ ἀγκάλῃ σφίγγουσα, μετ' ἀνεκφράστου στοργῆς πρὸς αὐτὸ μειδιώσα ἀναπολεῖ τὰ πρὸ ἑνὸς ἔτους ὄνειρά τῆς. Τὸ μικρὸν ἐγεννήθη· ἰδοὺ αὐτὸ τοιοῦτον, οἷον τὸ εἶχεν ὀνειροπολήσει.

Διατί τάχα δὲν ἤθελον πραγματοποιηθῆ τὰ περὶ αὐτοῦ εὐτυχῆ ὄνειρά τῆς, αἱ γλυκεῖαι ἐκεῖναι σκέψεις τῆς; Μὴ ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἀπειρῷ αὐτοῦ ἀγαθότητι βαυκαλίξῃ μόνον διὰ τῶν γλυκεῖων τούτων ὀνειροπολήσεων τὴν καρδίαν τῆς νεαρᾶς μητρὸς, ἐπιφέρων οὕτως λήθη τῶν πόνων, πικριῶν καὶ ἀγωνιῶν τῆς μητρότητος ! Τί θὰ ἐμποδίσῃ τὸν μικρὸν υἱὸν τῆς νὰ καταστῇ ὁ εὐτυχέστερος τῶν θνητῶν; μὴ αὐτῇ δὲν θὰ εἶναι πάντοτε παρ' αὐτῷ, ὅπως ἀποσπᾷ τὰς ἀκάνθας καὶ τοὺς τριβόλους τοὺς ἀναφρομένους πρὸ τῶν ποδῶν του· μὴ αὐτῇ δὲν θὰ σπεῖρῃ διὰ ῥόδων καὶ ἰων τὴν ὁδόν, ἣν οὗτος ὀφείλει νὰ διέλθῃ, ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὴν δι' ἑαυτὸν εὐδαιμονίαν. Μὲ βλέμμα ἀπληστον ἐξετάζει ἐν τῇ ἀπεραντῷ τοῦ ὀρίζοντος τῆς ζωῆς κοιλάδι, ἵνα ἀνακαλύψῃ τὴν ἀσφαλεστέραν ἀτραπὸν, δι' ἧς τὸ τέκνον αὐτῆς εὐθὺ πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν θέλει βαδίσει.

Πανταχοῦ καὶ ὑπὸ παντοίας μορφᾶς διαβλέπει τὴν εὐδαιμονίαν ταύτην· ἐδῶ μὲν ὑπομειδᾷ αὐτῇ τὸ μεγαλοπρεπὲς τῆς δόξης φάσμα, προσφέρων αὐτῇ κύπελλον πλήρες μεθυστικοῦ νέκταρος. Τίς οἶδεν ἂν ὁ υἱὸς αὐτῆς δὲν προαχθῇ εἰς στρατάρχην κατακτῆσει δὲ καὶ τὸ σκῆπτρον ὑπερτόσοι ἤρωες ἐν ταῖς μάχαις ἀπέκτισαν. Καὶ ἰδοὺ αἴφνης μα-

κρόθεν, ὑπερθεν τοῦ σαπρειοχοροῦ οὐρανοῦ, ὃν διατῆς φαντασίας αὐτῆς διασχίζει, ἐμφανίζεται αὐτῇ γυνὴ μαγευτικῶς κάλλους, ἀκολουθουμένη ὑπὸ λευκοῦ ὡς τὴν ἀθωότητα ἀμνοῦ καὶ ὑπὸ τοῦ ἰσχυροῦ τῶν θηρίων βασιλείως, ὠραιοτάτου καὶ μεγαλοπρεπεστάτου λέοντος. Τὸ βλέμμα τῆς θείας ταύτης γυναικὸς τὸ ἐν ταύτῳ γλυκὺ καὶ αὐστηρὸν μαγεύει καὶ σαγηνεύει τὴν εὐτυχῆ μητέρα. Περιβεβλημένη πολύτιμον πορφύραν, φέρουσα ἐν τῇ μιᾷ τῶν χειρῶν διάδημα ἀδαμαντοκόλλητον, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ σκῆπτρον πλκισιάζει πρὸς τὸ τέκνον αὐτῆς. Μὲ ὀφθαλμοὺς ἡμικλειστοὺς ἐξ ἠδονῆς στρέφει ἡ μήτηρ τὸ βλέμμα πρὸς τὴν μικρὰν προσφιλεῖ κεφαλὴν τὸ διάδημα ὅπερ λάμπει ἐν ταῖς χερσὶ τῆς θεᾶς φαίνεται προωρισμένον διὰ τὸ λευκόκρινον τούτου μέτωπον.

Ἄλλ' ἡ μήτηρ σκέπτεται, ὅτι τὰ διαδήματα ἔχουσι ἀκάνθας, ὅτι ἡ εὐτυχία τοῦ τέκνου τῆς δὲν ἐξασφαλιζεται οὕτω. Τὸ θεῖον τῆς μεγαλοφυΐας πτηνὸν περιιπτάμενον κύκλω αὐτῆς, μικρὸν στέφανον ἐκ δάφνης ἐπὶ τοῦ ράμφους φέρον, ἀφαιρεῖ ἀπὸ τῆς μητρὸς πᾶσαν πρὸς κτῆσιν τοῦ ἀδαμαντοκαλλήτου διαδήματος ἐπιθυμίαν. Ναὶ ὁ υἱὸς τῆς θᾶ διαφιλονικίησιν τὰ πρωτεία καὶ πρὸς τὸ ἀθάνατον τοῦ Σωκράτους πνεῦμα, καὶ πρὸς τὴν δαιμόνιον τοῦ Πλάτωνος καὶ Ἀριστοτέλους μεγαλοφυΐαν . . . . .

Εἴκοσι πέντε προῆλθον ἔτη καὶ ἑπτέρην τινὰ τοῦ Δεκεμβρίου μηνὸς γυνὴ ὄριμος τὴν ἡλικίαν μὲ βλέμμα γλυκὺ καὶ προσηγνές, μὲ ἔκφρασιν μελαγχολικὴν, ἀλλ' ἤρεμον κάθηται ἐν τῷ μέσῳ νέου ἀνδρὸς καὶ νεαρᾶς γυναικὸς.

Τὸ πῦρ σπινθηρίζει ἐν τῇ θερμάτρῃ διαχέον τὸ ζωογόνον θάλπος τοῦ ἀνὰ τὴν κοιλίην αἰθουσαν. Ἡ μήτηρ διηγείται τὴν ἱστορίαν τῆς μητρικῆς ψυχῆς τῆς πρὸς μέλλουσαν νέαν μητέρα, ἀπὸ τινος χρόνου διὰ τῶν δεσμῶν τοῦ γάμου ἐνωθεῖσαν μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς, ὅστις ἔγεινε καλὸς υἱὸς καὶ καλὸς πολίτης χωρὶς φεῦ! νὰ ἀποκτήσῃ οὕτε σκῆπτρον, ἀλλ' οὕτε δαφνηφόρος στεφάνους.

(ΗΘ). ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΙΔΟΥ

ΠΡΕΠΕΙ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΙ Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ Η ΟΥ ;

Τακτικὴ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἀναγνώστρια ἀκολουθῶ μετὰ μεγίστου ἐνδιαφέροντος τὰ τὴν γυναῖκα ἀφορῶντα αὐτῆς ἄρθρα καθὼς τὸ ἐγκριτον τοῦτο φύλλον ἐν πολλοῖς αὐτοῦ ἀρθροῖς πραγματευόμενον περὶ γυναικὸς ἐμφαίνει, οὐ μόνον πολυμάθειαν καὶ πείραν ἀρκούσαν, ἀλλ' ὡς συνδέον τὸ διδασκτικὸν μετὰ τοῦ τερπινοῦ καθίσταται ἀναγνώσμα λυσιτελέστατον. Μετ' ἰδιαζούσης δὲ παρατηρητικότητος ἀνεγνων τὸ ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 30 φύλλῳ ἵνα φουὲν ζήτημα, τὸ ἀφορῶν τὴν εὐρυτέραν πνευματικὴν ἀνάπτυξιν τῆς γυναικὸς, δυναμένης ὑψηλοτέρας ἐκπαιδεύσεως, ἀφοῦ καὶ αὕτη κέκτηται τὰ αὐτὰ τοῦ ἀνδρὸς προσόντα καὶ μηδενὸς τούτου ὑπολείπομένης. Φέρει δὲ τὸ ἄρθρον ὡς παράδειγμα πολλὰς ξένων κρατῶν γυναικας, αἵτινες ἐξισώθησαν τῷ ἀνδρὶ ἀναδεχθεῖσαι λίαν ὑψηλὰ ἐν τῇ κοινωνίᾳ καθήκοντα.

Εἰ καὶ κατὰ τοῦτο οὐδενὶ κατ' οὐδὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀμφισβῆσθῃ, οὐχ' ἦσαν θὰ ἐπιτρέψῃ, ἐλπίζω, ἡ διεθνοσις πρὸς μίαν συνδρομητρίαν τῆς, ἥτις τὴν μικρὰν αὐτῆς πείραν ὡς γινώμονα χρωμένη τοῖμα νὰ ἐνδιαιτῆσθῃ διὰ τῶν ἀσθενῶν δυ-

νάμεων τῆς ἐπὶ τοῦ πῶσῳ σπουδαίου ἅμα καὶ ἀκανθώδους τούτου ζητήματος «Πρέπει τῇ γυναικὶ ἡ ἐπιστήμη, ἢ οὐ ;» ὡς ἐν ἐπικεφαλίδι ἐπέγραψα.

Καὶ πρωτίστως δὲν παραδεχόμεθα ὅτι ἡ ἀπόρριψις τῆς αἰτήσεως, ὡς φοιτητρίας ἐν τῷ Πανεπιστημείῳ, τῆς εὐφυοῦς καὶ δρώσις πρὸς εὐρυτέραν παιδείαν Ἀρσακειάδος, προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι τὸ Ἀρσακειον δὲν εἶναι ἀνεγνωρισμένον ὡς τέλειον Γυμνάσιον, ἢ τὸ θρυλλούμενον ὅτι ἡ καθημερινὴ συναναστροφὴ τῶν νεανίδων μετὰ νέων φοιτητῶν θὰ φέρῃ ἐκλυσιν ἡθῶν. Ὅσον ἀφορᾷ τοῦτο, ὑπεραρκούσαν ἔδωκεν ἡμῖν ἱκανοποίησιν ἡ ἔγκαιρος καὶ ἀνδρική δυνως διαμαρτύρησις τῶν φοιτητῶν μας, ἡ τεκμηριούσα οὐ μόνον τὰ εὐγενῆ καὶ σώφρονα αἰσθηματὰ, ὑφ' ὧν οἱ πλείους τούτων ἐμφοροῦνται, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄκραν αὐτῶν ὀρθοφροσύνην ἐμφαίνουσα. Διὸ καὶ πάνυ δικαίως ἐπεκροτήσαμεν ἐπὶ τῇ περισπουδάστῳ ἐκείνῃ διαμαρτυρήσει. Ἀφήσωμεν λοιπὸν τοὺς κυρίως ὑποκινήσαντας τὸν κύριον Πρύτανιν πρὸς ἀπόρριψιν λόγους, καὶ ἐξετάσωμεν ὅσον ἐνεστι συντόμως, τὸ μᾶλλον ἡμᾶς ἐνδιαφέρον.

Ἄγνοῶ, ἂν ἡ σύνταξις ἡ συνηγορούσα τῶσῳ θερμῶς ὑπὲρ τῆς εὐρυτέρας τῆς γυναικὸς ἐκπαιδεύσεως, ἔσχεν ὑπ' ὄψιν πᾶσας τὰς τάξεις τῆς κοινωνίας, πρὸς ἃς αὕτη ἀνήκει· διότι, ὡς δὲν λανθάνει οὐδένα, ἐκάστη τούτων ἔχει καὶ ἰδίαν ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ οἰκογενείᾳ ὑποχρεώσεις. Συνηγορούσα δὲ οὕτω θερμῶς ὑπὲρ ταύτης σὺν τοῖς ἄλλοις προστίθησι πεποιθότως, ὅτι ἡ γυνὴ καταναλίσκουσα δύο μόνον ὥρας καὶ καταγινομένη εἰς τὰ τοῦ οἴκου αὐτῆς, τὰς ἐπιλοίπους ὥρας δύναται νὰ διαθέτῃ ἐκτὸς τοῦ οἴκου, ἐκπαιδευομένη ἢ καὶ ἐξασκούσα ἐπικερδῶς ἐπιστήμην τινὰ, ἢ τέχνην κλ. Δύο μόνον ὥρας! Πλάνη! τοῦτο δύναται νὰ εἴπῃ ἡ μικρὰν μόνον πείραν ἔχουσα γυνὴ· ἐκτὸς ἂν ὑπνοῖ τὴν ἐκπαιδευθεσομένην ἀνήκουσαν εἰς τὴν τάξιν ἐκείνων, αἵτινες οὐδὲ ἄκροισ δακτύλοις θίγουσιν ἐν τῇ οἰκίᾳ. Ἀκολουθῶς ἡ σύνταξις δικαιολογεῖ πως τὰς ἐν ἀκουσίᾳ δῆθεν ἀργίᾳ διατελούσας γυναῖκας· ἐπειδὴ, λέγει, αἱ παντοειδεῖς ἐφευρέσεις καὶ μηχανικαὶ ἀνακαλύψεις ἐπέφεραν τσαύτας καὶ τοικυτας εὐκολίας εἰς τὴν οἰκικὴν λειτουργίαν, αὐταὶ μὴ ἔχουσαι ἀποχωρῶσαν ἐνασχόλησιν ἀναγκάζονται νὰ ἐξερχῶνται καθ' ἐκάστην, ἐπισκεπτόμεναι ἀλλήλας, ἢ μικρολογούσαι ἢ καὶ περιδιαβάζουσαι ἀσκόπως, ἐφ' ὃ καὶ παρὰ τῶν ἀνδρῶν κατηγοροῦνται. Ἐνῶ, ἐπιλέγει, ἂν καὶ αἱ γυναῖκες ἐξήσκουν ἐπιστήμην τινὰ ἐκτὸς ὅτι θὰ ἀπηλλάσσοντο τῆς κατεχούσης αὐτὰς ἰνίας, ἀλλὰ καὶ ἐπίκουροι τῶν συζύγων των θὰ ἤρχοντο, δαπανῶσαι εἰς τὰς τῆς οἰκογενείας ἀνάγκας, τοῦ ἀνδρὸς μόνου μὴ ἐπαρκούντος, ὡς ἐκ τοῦ εἰσαχθέντος πολιτισμοῦ. Οὐ μὴν, ἀλλὰ καὶ σώτειραι τῆς τοῦ οἴκου τιμῆς αὐτῶν θὰ ἐλογίζοντο, ὡς προλαμβάνουσαι τὴν τρίτου προσώπου, κατ' εὐφημισμὸν φίλου, συμμετοχὴν τῶν συζυγικῶν καθηκόντων.

Ἐποθεῖσθω λοιπὸν ὅτι ἡ ἐξασκούσα γυνὴ ἐπιστήμην τινὰ, τὴν ἱατρικὴν, λ. χ. ἢ τὴν νομικὴν ἢ καὶ τι ἄλλο ἐπικερδῶς ἔργον, συντελεῖ ἄκρως εἰς τὴν πρόληψιν ὄλων ἐκείνων τῶν ὡς ἐκ τῆς ἀνεπαρκείας, ἀναποφεύκτων δυσαρτέτων ἐπακολουθημάτων, δὲν νομίζετε ἐπίσης ὀλέθριον, ἂν ἀφ' ἐνὸς ἀποκτήσῃ μὲν ἡ οἰκογένεια ἐν ἀφθονίᾳ τὸ εὖ ζῆν ὑλικῶς, ἐπέλθῃ δὲ οἰκικὰ ἀποσύνθεσις, ὡς ἐκ τῶν συνεχῶν ἀπουσιῶν ἐκ τῆς οἰκίας τῆς συζύγου ; Διότι τίς κατὰ τὰς συχνὰς καὶ

μικρὰς ἰσως ἀπουσίας — τοῦτο θὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς ἐπιστήμης ἢ θὰ ἐξασκῇ, — τίς λέγω θὰ ἐπιβλέπῃ συντετώτερον εἰς τὰ τοῦ οἴκου τῆς, ἢ τίς θὰ ἐπαγρυπνῇ μετὰ τὴν αὐτὴν μητρικὴν στοργὴν ἐπὶ τῶν τέκνων τῆς ; Βεβαίως **les Gouvernantes**, ἢ αἱ ὑπηρετρίαι εἰς τῶν ὁποίων τὸ ἔλεος θὰ τύχῃσι τὰ δύσμοιρα ἐκεῖνα πλάσματα. Ἴδου λοιπὸν κέρδη ἀφ' ἐνός, ζημίαι ἐξ ἄλλου. Ἡμεῖς ὁμῶς νομίζομεν ὅτι, ἂν καὶ τὸ χρηματικῶς συνεισφέρειν τῆς γυναικὸς εἶναι πολλοῦ λόγου ἀξίον, οὐχ' ἦσαν ὑπάρχουσι τόσα ἄλλα μέσα διὰ τὴν σώφρονα γυναῖκα, ὥστε καὶ ἐν ἐλλείψει χρηματικῆς ἀρωγῆς νὰ δύνηται νὰ συνεισφέρει, οὐχὶ προσθέτουσα χρῆμα, ἀλλ' ἀφαιρούσα ἐκ τῶν πολυειδῶν καὶ ματαίων πολλάκις δαπανῶν τῆς τὰ περιττά ; καὶ δὲν θὰ ἔχῃ μὲν ἴσως ἀφθονίαν ὄλων ἐκείνων τῶν μέσων πρὸς πληρωσιν τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ πολιτισμοῦ, θὰ ἔχῃ ὁμῶς τὴν καλλιτέραν συναίσθησιν, ὅτι ἐκπληροῖ τὸ ἰερώτερον τῶν καθηκόντων συντελοῦσα εἰς τὴν ἡθικὴν εὐμερίαν τοῦ οἴκου τῆς.

Διὰ τοὺς προεκτεθέντας λοιπὸν λόγους νομίζομεν λυσιτελέστερον, αἱ νεανίδες νὰ δίδωνται μᾶλλον εἰς ἔργα θετικώτερα παραγωγὰ μὲν κέρδους, ἢ ἐκτέλεσις ὁμῶς τῶν ὁποίων νὰ γίνηται κατ' οἶκον ἵνα οὕτω δύνηται, ὡς καλὴ δέσποινα, νὰ ἐπιβλέπῃ καὶ τοῦτον ; τὴν δὲ ἱατρικὴν καὶ νομικὴν ἃς ἀφήσωμεν εἰς τοὺς ἀνδρας, τῶν ὁποίων ὁ προορισμὸς εἶναι ἄλλος τοῦ τῆς γυναικὸς· ἄλλως τε καὶ αὐτοὶ οἱ ἀνδρες κατανοήσαντες τὴν ἐκ τῆς πληθῆος τῶν λειτουργῶν ἐκάστης τῶν ἐπιστημῶν τούτων ἤρχισαν νὰ παραιτῶνται καὶ νὰ δίδωνται εἰς πρακτικώτερας ἐπιστήμας. Κηρύττομεν πανδήμως τὸ φιλοπόδοον ἡμῶν καὶ ἐπικροτοῦμεν τὰ μάλιστα τὴν ὀργῶσαν πρὸς ὑψηλότερα στρωματὰ γνώσεων φύσιν τῶν νεανίδων μας, ἀλλ' ὅταν αὐταὶ ἐκ μόνου τοῦ πρὸς τὰς ἐπιστήμας ἔρωτος καὶ οὐχὶ βιοποριστικοῦ συμφέροντος, θέλουσι νὰ μυηθῶσι τὰ μυστήρια ἐκάστης τῶν Θεαινῶν τούτων.

Δικαίως φοβούμεθα μὴ ἐλεγχθῶμεν ὡς ἀπρηχαιωμένων ἡθῶν λάτρες· διαμαρτυρούμεθα! οὐδόλωι ὀρεγόμεθα τὴν ζωὴν τῶν κατὰ τοὺς πατριαρχικοὺς χρόνους ζωσῶν νεανίδων, αἵτινες καίτοι πλουσιώταται, μόναι τῶν ἐδοσκον τὰ πόμνια τῶν : οὐδὲ τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ βασίλισσα τῆς Ἰθάκης Πηνελόπη, νήθουσα μετὰ τῶν θεραπαινίδων τῆς προητοιμαζέ τὰ ὑφάσματα τοῦ οἴκου τῆς, καὶ ἡ βασίλισσα Ναυσικάα περικυκλουμένη ὑπὸ τῶν ὀμηλικῶν τῆς, ἐπετηρεῖ τὰς θεραπαινίδας αὐτῆς πλυνούσας εἰς τὸν ποταμὸν τὰ ἐνδύματά των, ἀλλ' οὐδὲ καὶ αὐτῶν ἔτι τῶν συγχρόνων μας, ἀφοῦ δὲ σήμερον ὁ ἀτμὸς καὶ τὰ διάφορα μηχανήματα ἀπῆλλαξαν ἡμᾶς κόπων ὀχληρῶν καὶ ἔργων βαναύσων. Πλὴν διὰ τῶν συνεσταλμένων παρατηρήσεών μας ἠθελήσαμεν νὰ ὑποδείξωμεν, ὅτι ἂν γενικευθῇ, ὅπερ πολὺ δυνατόν, ἡ ἀνωτέρα ἐκπαιδευτικὴ ἀνάπτυξις τοῦ γυναικείου οὐλοῦ φοβούμεθα, ὅτι δὲν θὰ ἔχῃ εὐχάριστα τὰ ἀποτελέσματα· παράδειγμα ἱκανὸν ἔστω τὸ Ἀρσακειον, τὸ ὁποῖον κατ' ἔτος κατακλύζει τὴν κοινωνίαν διδασκαλιστῶν πολλάκις μενουσῶν δυστυχῶς ἀνεῦ ἐργασίας.

Ἀθήνησι τῇ 9ῃ 86βρίου 1887 ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Δ. ΠΕΡΑΚΗ.

Σ. Σ. Μετ' εὐχαριστήσεως ἀπαδεχόμεναι οἶαν δῆποτε λογικὴν συζήτησιν ἐπὶ θεμάτων μεγίστης σπουδαιότητος, διὰ τὸν βίον τῆς Ἑλληνίδος, δημοσιεύομεν τὴν ἀνωθεῖ δικτριβὴν. Ἄντι

ἄλλης ἀπαντήσεως παραπέμπομεν τὴν ἀξιοτίμον διατριβογράφον εἰς τὰ ὑπ' ἀριθμ. 31, 32 καὶ 33 ἄρθρα ἡμῶν. ἐν οἷς ἐν ἐκτίσει ἀναπτύσσονται οἱ λόγοι οἱ ἐπιβλάλλοντες τῇ γυναικὶ τὴν ἐκμάθησιν ἐπιστήμης, τέχνης ἢ οἴου δῆποτε ἀρμόζοντος τῇ φύσει αὐτῆς βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος.

Ἐχομεν δὲ πλήρη πεποιθῆσθαι ὅτι ἡ Ἑλληνὶς οὐδέποτε θὰ ἐγκαταλείψῃ τὸν οἶκον αὐτῆς ἀνεῦ ἀνάγκης ἐπείγουσης, ὅπως ἐξασκῆσῃ οἶαν δῆποτε ἐπιστήμην ἢ ἐπάγγελμα. Ἀπόδειξις τῆς ἀληθείας ταύτης ἔστωσαν αἱ πολυπληθεῖς πτυχιοῦχοι κόραι, ὧν μικρὰ μόνον μερὶς εἰς ἄπορον ἀνήκουσα τάξιν ἐπιδίδεται εἰς ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματος αὐτῆς ἄλλως τε καὶ ὅσαι ἐκ τῶν Ἑλληνίδων μένουσιν ἄγαμοι δύνανται νὰ ἐργασθῶσιν ἀνεῦ τῆς ἐλαχίστης οἰκιακῆς βλάβης διάγουται οὕτω βίον σκοπιμώτερον, πρακτικώτερον καὶ ἀνετώτερον τοῦ νῦν.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ.

Ὁραιοτάτας διήλθομεν τὴν παρελθούσαν Τρίτην στιγμὰς παρὰ τῇ καλλιτέχνιδι ἐνταῦθα οἰκογενείᾳ Προσαλέντῃ.

Τὸ Καλλιτεχνικὸν τοῦ κ. Προσαλέντη ἐργαστήριον σὺν τῇ πληθῆϊ τῶν ὠραιοτάτων εἰκόνων, ἃς ἔσχομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ θαυμάσωμεν καὶ ἐν αἷς ἡ τῶν χρωμάτων καὶ γραμμῶν ἐπιτυχῆς ἀπεικονίσεως ἐξικνεῖται μέχρι τοῦ τελείου, ἀριθμεῖ καὶ ἕτερον κόσμον πολλῶ ὑπέρτερον ἀπάντων τῶν ἀριστουργημάτων. ἄτινα ἡ γόνιμος αὐτοῦ φαντασία συλλαμβάνει καὶ ἡ δεξιὰ χεὶρ ἀπεικονίζει. Καὶ δυνως τί πολυτιμώτερον διὰ τὸν εὐτυχῆ πατέρα, τῶν δύο νεαρῶν καλλιτεχνίδων θυγατέρων αὐτοῦ, ὧν ἡ καλλιτεχνικὴ ἰδιοφυΐα λαμπρὰς περὶ τοῦ μέλλοντος αὐτῶν παρέχει ἐλπίδας.

Ἐχομεν τμημα ἰδιαιτέρον αἱ νεαραὶ καλλιτέχνιδες, ἐν ᾧ ἐργαζόμεναι μεταδίδουσιν ἐκ τῆς ἰδίας ζωῆς καὶ ψυχῆς ζωὴν εἰς τὸ νεκρὸν καὶ ἀψυχον ὑφασμα. Ἐθαυμάσαμεν ἐλαιογραφίαν τινὰ τῆς δεσποινίδος Ὀλγας Προσαλέντη ληφθεῖσαν ἐκ τοῦ φυσικοῦ καὶ περιστῶσαν γραῖαν χωρικήν ἐπαίτιδα τόσον φυσικῶς γραφεῖσαν, ὥστε προσδοκᾷ τις νὰ ἴδῃ αὐτὴν κινουμένην ἢ ἀκούσῃ ὀμιλοῦσαν. Εἶδομεν ἐπίσης ἑτέραν ἐπιτυχεστάτην εἰκόνα τοῦ κ. Κοκκίδου, γραφεῖσαν ὑπὸ τῆς νεωτέρας τῶν ἀδελφῶν δεσποινίδος Ἐλένης Προσαλέντη μετὰ πολλῆς τῆς τέχνης καὶ ἀκριβείας· πᾶσαι δὲ αἱ συνθέσεις αὐτῶν φέρουσι τὴν σφραγίδα ἰσχυρῶν προσωπικοτήτων, πρὸς ἃς ὁ χρόνος καὶ ἡ πείρα ἐπιφυλάσσει θέσιν ἐν τῇ χορείᾳ τῶν διαπρεπῶν τῆς ὠραίας ταύτης τέχνης ἐργατῶν.

Ἄλλ' ἐπεφυλασσετο ἡμῖν καὶ ἄλλῃ ἐκπληξίς· αἱ δεσποινίδες Προσαλέντη εἶνε ἐντελεῖς καλλιτέχνιδες. Τὴν δεινότητα αὐτῶν περὶ τὸ κυμβαλίζειν ἐκρίναμεν ἐξ ὠραιοτάτου καὶ δυσκολωτάτου τεμαχίου (à quatre-mains) τῆς **Πνοδάτιδος**, **Sonnambula** ὅπερ μετὰ πολλοῦ πάθους καὶ αἰσθηματικότητος ἐξετέλεσαν. Μόνος ὁ διερχόμενος στιγμὰς τινὰς παρὰ τῇ καλλιτέχνιδι ταύτῃ οἰκογενείᾳ θέλει πεισθῆ ὅτι, οὔτε πλοῦτος, οὔτε μέγα ὄνομα, οὔτε τι ἄλλο δύναται νὰ κοσμήσῃ μίαν νεάνίδα, ὅταν ὁ ἅγιος πρὸς τὴν καλλιτεχνίαν ἔρωσ ὁ διὰ τοῦ θεοῦ κῆρυξ καὶ ἰδεωδῶν θησαυρῶν περιβάλλον τὴν παρθενικὴν ἀθωότητα αὐτῆς.

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΔΑΚΤΥΛΙΟΥ

(Εκ του Γερμανικού).

Ουδόλως είναι κομψόν, ουδ' εμφανίζει λεπτήν αίσθησιν του καλού το κοσμεῖν τὰς χεῖρας διὰ πολλῶν δακτυλίων συγχρόνως, διότι, οὕτω, τῆς μὲν ἀκόμψου χειρὸς καθίσταται καταφανέστερα ἡ ἀσχημία, τῆς δὲ ὠραίας ἐλαττοῦται τὸ θέλητρον, ἐπειδὴ τὸ πλῆθος τῶν στιλβόντων καὶ ἀτραπτόνων κοσμημάτων ἀποτρέπει τὴν προσοχὴν ἀπὸ τοῦ σχήματος καὶ τοῦ χρώματος αὐτῆς.

Ἡ ἀληθὴς φιλοκαλία ὑπαγορεύει καὶ ὑπηγόρευσε καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας τὴν μετρίαν χρῆσιν παντὸς κοσμημάτος.

Ὁ δακτύλιος ἦν ἐν χρῆσει ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων, ὡς ἡ ἱστορία τοῦ πολιτισμοῦ μαρτυρεῖ. Οἱ Αἰγύπτιοι ἔφερον ἤδη αὐτὸν ὡς κόσμημα ὑπὸ ποικίλας μορφάς, εὐρέθησαν μάλιστα μούμιαι ἔχουσαι τοὺς δακτύλους καταφόρτους ἐκ δακτυλίων. Παράδοξος, ὄντως, φαίνεται ἡ τοιαύτη κατάχρησις παρὰ λαῶν, οὗ ἡ ὑψηλὴ καὶ λεπτὴ μόρφωσις ἐξεδηλοῦτο ἐν τῷ κοινωνικῷ βίῳ, καθ' ὅλας τὰς φάσεις αὐτοῦ, ὡς συνέβαινε παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Αἰγυπτίοις, πλὴν, πιθανῶς, ἦτο ἀπόρροια ἀπειροκάλου ματαιότητος κομψευομένων, οἳ ἀπαντῶσι κατὰ πάσας τὰς περιόδους τοῦ πολιτισμοῦ.

Τὸ φαινόμενον τοῦτο παρατηρεῖται καὶ ἐν Ἰταλίᾳ.

Οἱ Ἑτροῦσκοι π. χ. ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες ἐκόσμου μὲν χρυσοῦ περιβολῆς ἑαυτοὺς διὰ χρυσῶν κοσμημάτων, ἄτινα, ἀληθῶς, ἦσαν λεπτὰ καὶ ἀριστὰ δείγματα τῆς χρυσοχοικῆς τέχνης.

Οἱ δὲ Ῥωμαῖοι καθ' ἀρχὰς μὲν ἔφερον ἀπλοῦς δακτυλίουσιν σιδηροῦς, χαλκίνοισι ἢ χρυσοῦσιν, ἐπεὶ δὲ τὸν ἵππικόν δακτύλιον καὶ ἕτερον τι εἶδος δακτυλίου ἐξ ὀρειχάλκου, οἵτινες μετὰ τοῦ ἰδιαζόντος αὐτοῖς στροφαίου ἐχρησίζοντο συγχρόνως ἀντι κλειδίου. Ἄλλ' ἐπὶ τῶν χρόνων τῆς αυτοκρατορίας, ὅτε ἡ τρυφή καὶ ἡ θηλυπρέπεια εἶχον ἐπὶ κορυφῆς τοὺς Ἡλιογαθάλους οἱ Ῥωμαῖοι ἀνέπτυξαν ἔκτακτον πολυτέλειαν καὶ περὶ τὸ κόσμημα τοῦτο. Ἐφερον εἰς πάντας τοὺς δακτύλους, βαρυτέρους μὲν ἐν ὄρα χειμῶνος, ἐλαφροτέρους δὲ ἐν θέρει, καὶ ἡλαζονεύοντο ἐπὶ τῷ πλῆθει τῶν δακτυλίων, οὓς ἠδύνατο νὰ ἐπιδεικνύωσιν ἐναλλάξ.

Ἐν Ἑλλάδι ὅμως, ἐθαγενικῶς, ἐπεκράτει μεγίστη λεπτότης περὶ τὴν αἴσθησιν τοῦ καλοῦ ἐν τῇ τέχνῃ καὶ ἀπλότης ἐν τῇ φιλοκαλίᾳ, λίαν φειδωλὴ ἐγένετο χρῆσις παντὸς κοσμημάτος τοῦ σώματος καὶ τῆς ἐνδυμασίας καὶ ἐπομένως καὶ τῶν δακτυλίων.

Καὶ κατὰ τοὺς μέσους δὲ αἰῶνας συνέβη, ὡς κατὰ τὴν ἀρχαιότητα. Κατὰ τὸν χρυσοῦν δηλ. αἰῶνα τοῦ ἵπποτισμοῦ, ἦτοι τὴν δεκάτην δευτέραν καὶ δεκάτην τρίτην ἑκατονταετηρίδα τὴν ἐποχὴν τῶν ὄνειροπολήσεων, τῆς κομψοτροπίας καὶ τοῦ ἐρωτικοῦ ἐνθουσιασμοῦ, ἠἀπέφυγον πάντα ὑπερβολικὸν κόσμον ἐκ χρυσοῦ, ἐπομένως δὲ καὶ τῶν δακτυλίων μετρίαν ἐποιούνητο χρῆσιν, ὅθεν τοῦδε μίαν σπουδαίαν σημασίαν ἔχουσιν οἱ μισαιωνικοὶ δακτύλιοι, ὡς πρὸς τὴν ἐνδυμασίαν, τὴν ἐθιμογραφίαν, ἢ τὴν τέχνην τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἄλλ' ἡ χαλάρωσις τῶν ἠθῶν, ἡ ἐπικρατήσασα κατὰ τέλος τοῦ Μεσαιῶνος, ἦτοι περὶ τὸν δέκατον πέμπτον αἰῶνα ἀνήγαγεν εἰς τὸ κατακόρυφον τὸν συρμόν τῶν δακτυλίων καὶ πάντων τῶν χρυσῶν κοσμημάτων. Ὑπῆρχον κομψευόμενοι τότε

κοσμοῦντες πάντας τοὺς δακτύλους καὶ αὐτὸν ἐτι τὸν ἀντίχειρα διὰ δακτυλίων, καὶ δέσποινι δὲ ὑψηλῆς περιωπῆς ἐδείκνυν ἐπίσης τὰς χεῖρας καταφόρτους.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν δὲ τῆς Ἀναγεννήσεως, ὅτε πᾶν κόσμημα ἐχαρακτηρίζετο δι' ἰδιαζούσης λεπτότητος τέχνης, ὅτε ἡ νεωστὶ ἀνακαλυφθεῖσα Ἀμερικὴ παρείχεν ἄφθονον πλοῦτον χρυσοῦ, καὶ ὁ δακτύλιος ἦν περιζήτητον κόσμημα καὶ ἐγένετο ἀντικείμενον καλλιτεχνικῆς ἐργασίας. Ἡ ἐποχὴ αὕτη κατέλιπε τοὺς ἀρίστους τύπους τῶν δακτυλίων εἰ καὶ, δυστυχῶς, λίαν εὐαρίθμους.

Ὁ δέκατος ἑβδόμος καὶ δέκατος ὄγδοος αἰὼν ἐδείχθησαν πολὺ μετρίωτεροι περὶ τὴν χρῆσιν παντὸς κοσμημάτος ἐν γένει καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ τοῦ δακτυλίου, πλὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ παρελθόντος αἰῶνος αἱ «Merveilleuses» τῆς Γαλλικῆς ἐπαναστάσεως καὶ αἱ δέσποινι τοῦ Διευθυντηρίου οὐχὶ μόνον τὰς χεῖρας ἐπλήρουν δακτυλίων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὺς τοὺς μεγάλους δακτύλους τῶν ποδῶν.

Ἡ χρῆσις τοῦ δακτυλίου παρέμεινεν ἀρκούντως κοινὴ καὶ εἰς τὸν 10^{ον} αἰῶνα καὶ μέχρι τοῦ νῦν δὲ μᾶλλον ἐπετάθη ἢ ἡλαττώθη, ἐν τούτοις ὑπάρχει τοσοῦτῳ μᾶλλον σπανιωτέρα, καθ' ὅσον ἀνέρχεται τις εἰς τὰς ὑψηλοτέρας καὶ μᾶλλον μεμορφωμένας κοινωνικὰς τάξεις. Μόνον παρὰ τοῖς ὀψιπλοῦτοις καὶ τοῖς πολυταλάντοις παρατηρεῖται νῦν ἡ δίψα τῶν πολυτελῶν κοσμημάτων καὶ δὲν ἀρκεῖ νὰ κορέσῃ τὴν ματαιότητα αὐτῶν, οὐδ' ἄπας ὁ πλοῦτος τῶν Χρυσοφόρων χωρῶν. Οἱ σημερινοὶ Ναβᾶβ μετ' αὐταρεσκείας ἐπιδεικνύουσι τοὺς ἀδάμαντας αὐτῶν, οἱ δὲ Κροῖσσοι τῆς Ἀμερικῆς οὐδόλως προθυμοποιούνηται ν' ἀποκρύψωσι τοὺς ἰδίους, πολλάκις δὲ δύναται τις νὰ ἴδῃ τὴν ἐξίαν ὀλοκλήρου κράτους ἐπὶ τῶν δακτύλων αὐτῶν. (Ἐπεταί συνέχεια).

ΕΙΡΗΝΗ ΛΑΧΑΝΑ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Τὸ φθινόπωρον ἀπέρχεται σπεῦδον· καιρὸς ὅθεν νὰ μεριμνήσωμεν περὶ τῆς χειμερινῆς ἐνδυμασίας ἡμῶν· οὐδὲν δυσκολώτερον τῆς συνδυάσεως τοῦ θερμοῦ μετὰ τοῦ κομψοῦ καὶ εὐθυνοῦ, ἄτινα παντὶ σθένει ὀφείλει νὰ ἐπιδιώκῃ πᾶσα λογικὴ καὶ φιλόκαλος γυνή.

Τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα βρῖθουσι Κυριῶν ἀπὸ ἐβδομάδων ἤδη, σημεῖον ὅτι αὐταὶ σπεύδουσιν ἵνα ὑποδεχθῶσι τὸν χειμῶνα καταλλήλως προπαρασκευασμένα. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο χρώματα τοῦ συρμοῦ θεωροῦνται τὸ παλαιὸν κυανοῦν (vieux bleu) τὸ φαιὸν (ardoise) τὸ ἐλαιόχρουν ἀνοιχτόν, τὸ τῆς κληματίδος κ. ἄ. Τὰ φορέματα ταῦτα συμπληροῦνται διὰ ψαλιδωτῶν περιπτυχῶν ἢ λαμπροτάτων χρυσῶν καὶ ἀργυρῶν γαλονίων.

Τὰ κτενίσματα κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο εἶναι μᾶλλον ὑψηλὰ καὶ προσομοία τῇ τῶν ἀρχαίων γυναικῶν κομῶσει, ἦν τόσον θαυμάζομεν εἰς τὰ ἀρχαῖα ἀγάλματα καὶ ἦτις τόσον χάριν προστίθησιν εἰς τὴν γυναικείαν καλλονήν· ἵνα δὲ μὴ ὁ λαίμωρος μείνη γυμνὸς ὡς ἐκ τῶν χαμηλῶν τοῦ συρμοῦ περιλαίμιον φέρουσιν αἱ Κυρίαι τεχνιτὸν ἐκ τριχάπτων περιλαίμιον, ἐν σχήματι βόα περιβάλλον τὸν λαίμωρον καὶ διήκον μέχρι τῆς κάτω ἁκρῆς τῆς ἐσθῆτος. Τὸν βόα τοῦτον κατασκευάζετε ῥάπτουσα ἐπὶ στενῆς ἀνοικτοῦ χρώματος ταινίας ἐλικο-

ειδῶς (coquillage) μαῦρον τριχάπτων (δαντέλα). Τὸ περιλαίμιον τοῦτο ἐκτός τοῦ ὅτι ἐλαφρῶς προφυλάσσει τὸν λαίμωρον ἀπὸ τοῦ ψύχους ἐξωραίζει μεγάλως καὶ τὸ προσωπον. Διὰ τὴν νύκτα κατάλληλον διὰ τὰ νέα κοράσια περιλαίμιον θεωρεῖται ταινία ἐκ βελούδου, ἐφ' ἣς κεντῶσι ψευδεῖς μαργαρίτας, γάλικας τοῦ Ρήνου (strass) ἢ μικρὰ φύλλα καὶ ἦν συνδέουσι ὀπισθεν διὰ μικροῦ κρίκου. Συνήθως ἐπ' αὐτῆς κεντῶσι τὸ ὄνομα τῶν ἢ οἶον δῆποτε σύμβολον.

Τὸ ἐπανωφόριον σχήματος (visite) ἀποκλείεται ὑπὸ τοῦ ἐφετεινοῦ συρμοῦ καὶ τοῖς συμβουλευόμεναι τὰς ἐχούσας τοιαῦτα νὰ φέρωσιν αὐτὰ, διότι συνειθίζεται πρὸ παντὸς ἄλλου ἐκεῖνο τὸ ὅποιον ἔχει τις. Ἐκεῖναι ὅμως αἵτινες καθ' ἀνάγκην θὰ κατασκευάσωσι νέα, ἂς προτιμῶσιν τὰ μακρὰ καὶ ἴσα ἐπανωφόρια μετὰ μακρᾶς καὶ κομψῆς πελερίνης. Περὶ τῶν πῖλων ἀρκετὰ εἶπομεν ἐν προγενεστέρῳ ἡμῶν περὶ γυναικείου κόσμου ἀρθριδίῳ, σήμερον δὲ προσθέτομεν ὅτι τὰ ἐξαρτήματα τῶν χαμηλῶν καὶ πλατέων πῖλων συνίστανται καὶ ἐκ πτερῶν καὶ πτίλων, ἄτινα δὲν παρασυμβουλευόμεναι ὡς λίαν δαπανηρὰ.

ΑΘΗΝΑ Σ.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἡ παραγωγή τοῦ χάρτου ἐν τε τῷ πλῆθει καὶ νέῳ κόσμῳ τοιαύτας ποιεῖται προόδους, καὶ τόσον ἄμεσος θεωρεῖται μετὰ τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὥστε χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν παραθέτομεν ὡδε πίνακα τῆς παραγωγῆς καὶ καταναλώσεως αὐτοῦ ἀνά τὴν ὑφήλιον. Κατὰ τὰς τελευταίας στατιστικὰς 3,985 ἐργοστάσια χάρτου εἰσὶ διεσπαρμένα καθ' ὅλην τὴν ἐπιπέδιον τῆς γῆνις σφαίρας, παράγοντα ἐτησίως 952 ἑκατομμύρια κοιλόγραμμα χάρτου. Τὸ ἥμισυ τοῦ ποσοῦ τούτου χρησιμοποιεῖται εἰς ἐκτύπωσιν. Αἱ ἐφημερίδες μόνον καταναλίσκουσι πλέον τῶν 300 ἑκατομμυρίων κοιλ. ἦτοι ἡμερησίαν κατανάλωσιν ἐξ 822,000 κοιλ. Τὰ ὑποργεῖα καταναλίσκουσιν ἐτησίως 100 ἑκατομ.

32

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

Ἐξήκοντα χιλιάδας φράγκων, εἶπεν ἡ κ. Δόγμαν ἐρυθρῶσα Ὁ κ. Μέρεῦ ἠγέρθη. Με ἠρώτησατε τί πρέπει νὰ πράξητε; Κυρία. Ἀφετε τὰ πράγματα ὅπως βαίνοσι. Συναινέσατε διὰ λόγων εἰς πᾶν ὅπερ ὁ νέος αὐτὸς Κύριος θὰ εἶς διατάξῃ με τὴν διαφορὰν, ὅτι αὐριον κατὰ τὸ διάστημα τῆς μονομαχίας νὰ μείνητε κεκλεισμένη καὶ ἡσυχος εἰς τὸ δωμάτιόν σας, καὶ δὲν θὰ μετανοήσητε.

ΧΥΠΙ

Περὶ τὴν 3ην ὥραν ὁ κ. δὲ Μέρεῦ ἀνέμει μετὰ φίλου του τινὸς τοὺς προμνημονευθέντας μάρτυρας, οἵτινες καὶ προσῆλθον ἐν τέταρτον μετὰ τὴν ὀρισμένην ὥραν, ἀκριβῶς ἀνταποκρινόμενοι πρὸς τὸν ὑπ' αὐτῶν ἀντιπροσωπευόμενον ὁ εἰς ἐξ αὐτῶν ἔλαβε τὸν λόγον:

Κύριοι, εἶπε μετὰ φωνῆς ἀπειλητικῆς, ἐρχόμεθα νὰ ζητήσωμεν ἐξηγήσεις παρὰ τοῦ κ. Δόγμαν ἢ παρὰ τῶν μαρτύρων του δι' ὕβριν τινὰ κατὰ τοῦ φίλου μας.

Διὰ ῥάπισμα, εἶπεν ὁ βαρόνος. Καὶ τί ἐξηγήσεις ζητεῖ ὁ Κύριος αὐτός. Τὸ ῥάπισμα δὲν εἶναι τόσον ἀφρητημένον πρᾶγμα, ὥστε νὰ ἔχῃ ἀνάγκην ἐξηγήσεως.

Οἱ δύο μάρτυρες ἀλληλοσβέλεποντο ἐκπεπληγμένοι.

Λοιπὸν, Κύριοι, διέκοψεν ὁ ἕτερος τῶν δύο, ἐρχόμεθα νὰ μάθωμεν τὸ αἶτιον τῆς προσβολῆς ταύτης.

Τὰ σχολεῖα 90 ἑκατομ. Τὸ ἐμπόριον 120 ἑκατομ. Ἡ βιομηχανία 90 ἑκατ. καὶ ἡ ἰδιωτικὴ ἀλληλογραφία 52 ἑκατομ.

Αἱ Ἠνωμέναι Πολιτεῖαι κατέχουσι τὴν α'. θέσιν ὡς πρὸς τὴν παραγωγὴν τοῦ χάρτου. Τὸ α'. ἐργοστάσιον χάρτου ἰδρύθη κατὰ τὸ 1693 εἰς Βαξβαρούς (Πανσουλβανίας) καὶ τὸ β'. ἐν Βοστώνῃ κατὰ τὸ 1728· σήμερον δὲ λειτουργοῦσιν ἐν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτεῖαις 900 τοιαῦτα.

Δευτέραν θέσιν κατέχει ἡ Ἀγγλία μετὰ 800 ἐργοστάσια καὶ 1500 μηχανὰς παραγωγῆς 185 ἑκατομ. κοιλογραμ. ἀξίας 200 ἑκατομ. φρ. καὶ Γ'. ἡ Γαλλία μετὰ 300 ἐργοστάσια.

Διακεκριμένος στατιστικὸς ὑπελόγησεν, ὅτι ἕκαστος Ῥώστος καταναλίσκει ἐτησίως μίαν λιτραν χάρτου, ἕκαστος Ἴσπανος, μίαν καὶ ἡμίσειαν, ἕκαστος Μεξικανὸς δύο, ἕκαστος Ἰταλὸς καὶ Αὐστριακὸς ἀνα τρεῖς καὶ 1)2, ἕκαστος Γάλλος ἀνά ἑπτὰ καὶ 1)2, ἕκαστος Γερμανὸς ἀνά ὀκτώ, ἕκαστος Ἀμερικανὸς ἀνά δέκα καὶ 1)4 καὶ ἕκαστος Ἀγγλὸς ἀνά ἑνδεκά καὶ 1)2.

Ἐν φυτῶν ἰνώδεις μεταβάλλεται εὐκόλως εἰς ζύμην χάρτου. Ὁ Χάρτης κατασκευαζόμενος ἐξ ἀχύρων εἶναι λεπτός διαφανής καὶ θλαττὶ ὡς ἡ ὕλη. Ἡ ζυλόκοις δίδει χάρτην προστυχότερον καὶ κιτρινίζοντα εὐκόλως, ἐνῶ τὸ χημικὸν ζυλὸν δίδει χάρτην καλλιέτερον.

Καὶ ἕτερον εὐεργετικὸν νοσομεῖον τῶν παιδῶν ἰδρυθὲν ὑπὸ τῆς κ. Turtado Heine ἐν τῇ μαγευτικῇ παραλίᾳ τοῦ Ren-Bron, καὶ περιλαμβάνον πεντηκοντάδα παιδῶν κράσεων χοιραδικῆς, ὧν ἡ θεραπεία ἐπιδιωκομένη ἀπὸ τῆς τρυφερᾶς ἐπιηλικίας μεγάλως δύναται νὰ συντελέσῃ εἰς παρακώλυσιν τῆς ἀναπτύξεως τῶν φυεθῶν χοιραδικῶν παθήσεων τῶν ὁσημέραι καταπληκτικὰς λαμβανουσῶν διαστάσεις.

Χίρα τις πλουτίου μεγαλεμπόρου τῆς Ἀγγλίας ἡ κ. Λουκία Ἀλφαντὸς ἀπεβίωσεν ἐν Λονδίῳ κληροδοτήσασα ἅπασαν τὴν περιουσίαν αὐτῆς εἰς Ἀτυλον κυνῶν, μετὰ τὴν ἐντολήν, ὅπως νηστεύσῃ κατὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ θανάτου τῆς.

Εἰς παρομοίας περιστάσεις κρίνουσιν τὰ ἀποτελέσματα προτεῖπεν ὁ βαρόνος.

Τότε λοιπὸν ζητοῦμεν ἱκανοποίησιν. Εἶσαθε οἱ παθόντες. Διατάξατε Κύριοι.

Ὁ φίλος μας εἶναι περὶφορμὸς σκοπευτῆς, ἀλλὰ μὴ θέλω νὰ κάμῃ χρῆσιν τῆς ὑπεροχῆς του ταύτης. . . . .

Ἐχεῖ ἄδικον ὅταν μονομαχῇ τις καὶ εἶναι παθὼν, ὀφείλει νὰ ἐπωφεληθῇ παντὸς νομίμου μέσου, δι' οὗ δύναται νὰ ἐκδικηθῇ.

Προτιμῶμεν τὸ ξίφος, Κύριε.

Ἐστὼ διὰ τὸ ξίφος, διέκοψεν ὁ κ. δὲ Μέρεῦ. Αὐριον λοιπὸν περὶ τὴν 10ην ὥραν εἰς τὸ δάσος τῆς Βουλόνης. Μετὰ τοῦτο ὁ κ. Μέρεῦ ἠγέρθη ἵνα δεῖξῃ πρὸς τοὺς Κυρίους αὐτούς, ὅτι ἦτο καιρὸς νὰ ἀπαλλάξωσιν αὐτὸν τῆς ὀγληρᾶς παρουσίας των.

Ἠγέρθησαν καὶ οὗτοι καὶ ἀποχαιρέτησαν τὸν βαρόνον ἀπῆλθον. Μόλις εὐρέθησαν ἔβαθον τῆς οἰκίας ἤρχησαν ἀναπνέοντες ἐλευθερώως.

Καὶ πῶς σοὶ ἐφάνη ὁ κ. βαρόνος εἶπεν ὁ εἰς πρὸς τὸν ἕτερον. Κάμει ταῖς δουλαιῖς σου μετὰ τρόπον μὴ ἐπιδεχόμενον ἀντίρρησην.

Εὐτυχῶς, ὅτι ὁ φίλος μας δὲν ἔχει αὐτὸν ἀντίπαλον, ἄλλως. . . . .

Ὁ Ἀνατόλιος εἶναι γενναῖος. Αἶ! Αἶ! δηλ. εἶναι ἐπιτήδειος ἐπιφορμῶς, ὅπερ δὲν θὰ εἶπη γενναῖος. Τὴν 5ην ἀκριβῶς ὥραν ὁ κ. Δόγμαν ἦλθε παρὰ τῷ βαρῶνι.

Τὰ πάντα συμφωνήθησαν εἶπεν ὁ κ. Μέρεῦ. Ὡστε αὐριον τὴν δεκάτην. . . . .

Ὁ κ. Δόγμαν ὠχρίασεν ἐλαφρῶς. Ἐλθετε ἐδῶ περὶ τὴν ἐνάτην καὶ ἡμίσειαν ἀκριβῶς.

Σὰς εὐχαριστῶ, Κύριε βαρόνε. Ἴπιποτε, τίποτε, φίλε Κύριε. Γυμνασθῆτε ὀλίγον περὶ τὴν ξιφασίαν, ἀλλὰ μὴ κουρασθῆτε πολὺ ἐς αὐριον.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΩΝ ΔΕΛΤΙΩΝ

ΕΛΛΑΣ.— Χθές τὴν 10ην ὥραν ἐγένετο κατὰ τὰ κεκανονισμένα ἢ ἐναρξίς τῆς βουλῆς, συνελθόντων ἐν τῷ βουλευτηρίῳ τῶν κ. βουλευτῶν καὶ πάντων τῶν ἐν τέλει. Μετὰ τὸν ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου ψαλόντα ἀγιασμὸν ὁ κ. Ἰβρωθυπουργὸς ἀνέγνωσε τὸ περὶ ἐναρξέως τῆς Συνόδου βασιλικὸν διάταγμα.

Ἐπετράπη ἡ ἄδεια εἰς τὴν Φιλεκαπαιδευτικὴν εἰταιρίαν νὰ συστήσῃ σχολεῖα θηλέων ἐν Ἐλευσίνῃ τῆς Μεγαρίδος, ἐν Μενιδίῳ τῆς Ἀττικῆς καὶ ἐν Γαυρίῳ τῆς Ἄνδρου.

Τὸν Ἰούλιον τοῦ 1888 προσκαλοῦνται ἐν Ἀθήναις οἱ ἅπανταχοῦ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι πρὸς συγκρότησιν τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ συνεδρίου, ἐν ᾧ θὰ συζητηθῶσι τὰ κατὰ τὰς συνεδρίας 24, 25 καὶ 26 ε. ε. ὁρισθέντα ζητήματα.

ΓΑΛΛΙΑ.— Λέγεται ὅτι διαπραγματεύσεις ἤρξισαν μεταξύ Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος περὶ ἐμπορικῆς συμβάσεως.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κοὺς Μ. Γ. καὶ Δ. Ν. Ἀθήνας. Ἐρρέθη μυριάκις, ὅτι δὲν δεχόμεθα ἔργα ἀνδρῶν. Ἐγνωμοῦμεν δι' εὐμενεστάτας κρίσεις.—Καν Μ. Κ. Κ. Κεφαλληνίαν. Χρήματα ἐλήφθησαν.—Ἀρσακειαδί. Ἡ ἰδέα σας εἶναι καλὴ· ἔλθετε εἰς τὸ γραφεῖόν μας, ἵνα μελετήσωμεν ἀπὸ κοινοῦ τὴν πρότασίν σας καὶ σκεφθῶμεν διὰ τὰ περαιτέρω.—Καν Χ. Κ. Κωνσταντινούπολιν. Δὲν ἐδημοσιεύθη ὡς λίαν μακροσκελὴς.—Καν Β. Τ. Σάμον. Ἐλήφθησαν εὐγνωμοῦμεν. Νέα σώματα ἀποστέλλονται.—Καν Α. Π. Ἀθήνας.—Κατὰ τὴν ὁδονομίαν μὴ διδῆτε ποτὲ εἰς τὸ μικρὸν σκληρὰ ἀντικείμενα, ἵνα προστρίβῃ τὰ οὐλά του· δότε αὐτῷ σῦκον στεγνὸν ὅπερ θεωρεῖται καταλλήλοτερον.—Καν Α. Σ. Ἀδριανούπολιν. Ἐπιστολὴ ὑμῶν ὑπὸ ἡμερομ. 27 Αὐγούστου ἐλήφθη· εἰδοποιήσατε, εἰ ἐλάθετε καθυστερήσαντα.—Καν Ι. Κ. Γ. Κ. πολιν. Γράφομεν.—Καν Π. Γ. Κ. Βουκουρέστιον. Σώματα ἀπεστάλησαν χθὲς νέαι· συνδρομητρίαις· εὐχαριστοῦμεν.—Καν Δ. Κ. Μαριούπολιν. Ἀπαστέλλεται. Καν Μ. Ζ. Χανία· διαταγὴ ἐκτελεῖται.—Καν Α. Δ. Ἀθήνας. Ἀποτανητὸς πρὸς τὸν χρυσοχόον σας.—Καν Υ. Σ. Μαγνησίαν. Ἐλήφθησαν διαταγὴ ἐκτελεσθήσεται· γράφομεν.—Καν Δ. Π. Σύρον. Ὅσον νέα καὶ ἂν ἴσθε μοι φαίνεται ἀνάριστον νὰ φέρητε ἀνοικτὸν ῥόδιον φόρεμα τὸν χειμῶνα εἰς τὸν περίπατον.—Καν Δ. Π. Πειραιῶ. Εἰς τὰ ἐπίσημα γεύματα οἰνοχοοῦσιν οἱ ὑπέρται, εἰς τὰ οἰκογενειακὰ δὲ ὁ ἕγων παρ' αὐτῷ φίλῳ οἴνου προσφέρει εἰς τὸν παρκαθήμενον.—Καν Μ. Κ. Πενήφορῆσατε ὅλον τὸ προσωπίκον πλην τῆς τροφοῦ, καὶ τοῦ μικροῦ, ὅπερ ἀποστρέφεται τὸ μέλαν χρῶμα· προτιμήσατε δι' ἀμφοτέρους τὸ λευκόν.—Καν Δ. Κ. Βέρναν. Ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν ὁ ἀ' ἀριθμὸς καίτοι ἀνατυπωθεὶς ἐξηγητήθη· μετὰ

τὴν ἐκ γ' ἀνατυπωσιν ἀποστέλλομεν.—Καν Α. Κ. Ὀδησσόν. Ἐπιστολὴ ὑμῶν ἐλήφθη· ἀπόδειξις καὶ νέον σῶμα ἀποστέλλεται.—Καν Λ. Ρ. Ὀδησσόν. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη· γράφομεν.—Καν Δ. Π. Κεφαλληνίαν. Βεβαίως μετὰ τοῦ μνηστήρος, ἀλλὰ τῇ συνοδείᾳ πάντοτε καὶ ἐνὸς τῶν οἰκείων. Καν Μ. Ν. Ἀθήνας. Καίτοι πενθοῦσα μετὰ τὴν α' τριμηνίαν ἐπισκέπτεσθε ἐκείνας, αἵτινες ἐπανειλημμένως σᾶς ἐπισκέφθησαν κατὰ τὰς δυστυχεῖς ἐκείνας ἡμέρας.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Πῶς συγκολλῶνται τὰ συντριβέντα πινάκια καὶ ἄλλα σκεῦη.—Λαμβάνετε 40 ὄρ. ἄσβεστον τὴν ὅποιαν καταβρέγετε διὰ 18 ὄρ. ὕδατος· ἀφήσατε νὰ στερεοποιηθῇ καὶ στεγνώσῃ. Ἐξ αὐτῆς κατασκευάζεται ἡ κόνις, ἣν τόσον ἀκριβὰ πληρόνομεν εἰς τοὺς ὑελοπόδας ὅταν θέλητε νὰ συγκολλησθῆτε τι λαμβάνετε τεμάχιον λευκοῦ τυροῦ, ὃν ζυμόνετε μετὰ τῆς ρηθείσης κόνως, ἕως ὅτου σχηματισθῇ εἶδος κρέμας δι' ἣς συγκολλᾶτε τὰ συντριβέντα σκεῦη, πιέζουσα αὐτὰ μέχρις ἀποστεγνώσεως.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Κεφτέδες — Κτυπάτε καλῶς τὸν κυμᾶ, ῥίπτουσαι ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὀλίγον ὕδωρ, ἕως ὅτου ἀποτελέσῃ μάζαν μαλακὴν. Κόπτετε ἐν κρόμιον εἰς λεπτότατα τεμάχια· καθυορδίζετε καλῶς μετὰ βούτυρον ἐως ὅτου κοκκινήσῃ. Βρέγετε καλῶς δι' ὕδατος τεμάχιον ψύχας ἄρου, ὅπερ ζυμόνετε μετὰ τοῦ κυμᾶ ἀναμιγνύουσα ἐν ταύτῳ τὸ καθυορδισμένον κρόμμιον, δύο ὄα, ἄλας, πέπερι, ὀλίγη κανέλα καὶ ἀροκτὸν πετροσέλιον (μαϊντανόν) κομμένον εἰς λεπτότατα τεμάχια. Ἐκ τῆς μάζης ταύτης πλάττετε τῇ βοήθειᾳ ἀλεύρου τοὺς κέφτεδους σας. Μετὰ τοῦτο βράζετε καλῶς βούτηρον ἄφθονον ἐντὸς τηγανίου καὶ τηγανίζετε αὐτούς.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

Κ. αὶ Μ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

216. Ὀδὸς Ἑρμοῦ 216.

Εἰς τὸ γνωστὸν Ἐμπορικὸν Κατάστημα ἐκομίσθησαν ἐσχάτως διάφορα ὑφάσματα διὰ γυναικεία φορέματα ὡς καὶ πῖλοι γυναικείοι τοῦ τελευταίου Συρμού.

Πρὸς τοῦτοις γνωστοποιοῦν πρὸς τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας των ὅτι ἡ μέχρι τοῦδε γνωστὴ ἐπὶ τῶν γυναικείων Πίλων Κα Κατίνα Κομινὸν νῦν δὲ Κατίνα Κ. Οἰκονομοῦ μετέφερεν τὸ ἐργοστάσιόν της εἰς τὸ ἴδιον ἔμπορικὸν κατάστημα (κάτωθεν τοῦ Αου ἐργοστασίου της· οἱ προσερχόμενοι θέλουσι μείνει λίαν εὐχαριστημένοι ἀπὸ τε τὰ ὅλα νέα ὑφάσματα καὶ τὴν ἐργασίαν.

Τὴν ἐπαύριον περὶ τὴν ἐνάτην καὶ ἡμίσειαν ἀκριβῶς, ὁ τραπεζίτης εἰσῆρχετο παρὰ τῶ κ. Μέρει. Ἐφάνη ἀκριβῆς καίτοι ἡ καρδιά του ἔπαλλεν ἰσχυρότερον τοῦ συνήθους. Εὔρε τὸν βαρόνον μόνον περιβεβλημένον κοιτανιτῆν καὶ καπνίζοντα ἡσύχως τὸ σιγάρον του.

Εἶναι ἐννέα καὶ ἡμίσεια, Κύριε βαρόνε, καὶ ὠρίσατε νομίζω τὴν δεκάτην.

Ἐπρόκειτο διὰ τὴν δεκάτην.

Μήπως ἀνεβλήθη.

Τὸ σχέδιον μετεβλήθη καθ' ὀλοκληρίαν. Χθὲς ἀφοῦ ἀνεχωρήσατε ἐσκέφθη ὀρθότερον . . . . .

Λοιπὸν;

Εἶδετε τὴν κ. Δόγμαν; σᾶς εἶπεν, ὅτι τὴν ἐπισκέφθη;

Ὅχι.

Καὶ ὅμως τὴν εἶδον χθὲς τὴν πρωΐαν· εἶναι πολὺ εὐμορφ.

Φεῦ! διὰ τὴν δυστυχίαν μου.

Ἐχετε ἄδικον νὰ παραπονηθῆτε ὡμίλησα μετ' αὐτῆς περὶ ἐκείνου τοῦ ὁποῖον ὀνομάζεστε παρεκτροπῆν της. Ἡ σύζυγός σας δὲν εἶναι ἔνοχος, σᾶς δίδω τὸν λόγον μου· ἄλλως τε ἔχω ποίαν τινα εἰδικότητα περὶ τὰ τοιαῦτα.

Καὶ ὅμως.

Καὶ ὅμως εὔρετε ἐπιστολὰς θὰ μὲ εἶπητε. Ἄλλ' αἱ ἐπιστολαὶ δὲν μαρτυροῦσι τίποτε. Ἐὰν μάλιστα θέλητε νὰ μὲ πιστεύσητε ὄχι μόνον αὐτὴ δὲν ἠγάπησε τὸν κ. Ἀνατόλιον ἀλλ' οὕτε ἀνηγαπήθη ποτὲ παρ' αὐτοῦ. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον σεῖς ἐξελάθετε ὡς ἔρωτα, ἦτο ἀπλούστατα χρηματικὴ ἐπιχειρήσις, ἣν ἐκπλήττωμαι, πῶς σεῖς ὁ τῶσονεἰδήμων εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις, δὲν ἐμαντεύσατε;

Ἐπιχειρήσις;

Φυσικώτατη. Ὅταν ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει οἰκογένειαν, τιμὴν περιου-

σίαν, θάρρος, θέσιν, εἶναι δὲ νέος σχεδὸν ὠραῖος, ἐπιθυμῆ νὰ ἀποκτήσῃ χρήματα, ζητεῖ οἰκογένειάν τινα ὡς τὴν ἰδικὴν σας, ἐν ἣ ἡ κυρία πλήττει ὀλίγον· γίνεταί φίλος τοῦ συζύγου, προσποιεῖται ὅτι ἐρωτεύεται τὴν Κυρίαν, ἐκθέτει αὐτῇ γράφων αὐτῇ ἐπιστολάς, ὡς ἐκείνας τὰς ὁποίας εἶδετε, ἵνα πείσῃ αὐτὴν ὅτι εἶναι ἔνοχος, λαμβάνει παρ' αὐτῆς τοιαύτας—καὶ ὁ κ. Μέρει ἐξήγαγεν ἐκ τοῦ θηλακίου του δέμα ἐπιστολῶν—τὰς ὁποίας θὰ ἀναγνώσθητε μετ' ὀλίγον, ἵνα πεισθῆτε περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λόγων μου· δανεῖζεται χρήματα παρὰ τοῦ συζύγου ἐν ὀνόματι τῆς φιλίας, παρὰ τῆς συζύγου ἐν ὀνόματι τοῦ ἔρωτος, καὶ δαπανᾷ ταῦτα μετ' ἄλλων ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν τοῦ εἶδους του.

Σπανίως οἱ τοιοῦτοι ἄνθρωποι ἀποφεύγουσι ἀναγκαστικὴν τινα μετὰ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων γνωριμίαν, σπανιώτερον φέρουσι ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ὄνομα καθ' ὅλην τὴν ζωὴν, ἢ διατελοῦσιν ἄγνωστοι πρὸς τὸ προσωπικὸν τῶν διαφόρων φυλακῶν, ἐν αἷς διέμειναν ἐφ' ἱκανὸν χρονικὸν διάστημα. Καίτοι δὲ ὁμιλοῦσι μεγαλοφώνως καὶ φαίνονται περιφρονοῦντες τὰ πάντα καὶ τοὺς πάντας, εἶναι οὐχ ἥττον ἄναυδοι, διότι βεβαιωθῆτε, ὅτι ὁ ἄνηρ ἐκεῖνος ὅστις προτιμᾷ νὰ κερδίῃ τὴν ζωὴν του διὰ τοιούτων μέσων ἀντὶ νὰ ἐργάζεται, δὲν ἔχει θάρρος νὰ κρατήσῃ ἐν ζήφω.

Ὁ κ. Ἀνατόλιός σας λοιπὸν ἦτο ἄναυδος.

Ἐπειδὴ ὅμως δὲν εἴσθε συνειδητός νὰ μονομαχήτε ἠδύνατο νὰ σᾶς φονεύσῃ. Ἐσκέφθη ὅτι εἴσθε χρήσιμος, ἂν ὄχι εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦλάχιστον εἰς τὴν γυναῖκα καὶ τὸ τέκνον σας, ὅθεν ἀπεφάσισα νὰ ἐξετάσω ὀλίγον ποῖα ἦσαν αἱ σχέσεις τοῦ ἀντιζήλου σας πρὸς τὰ ὄργανα τῆς δημοσίας ἀσφαλείας. Ὁ διεθυντὴς τῆς ἀστυνομίας εἶναι φίλος μου· Ἐδυνάμην κατόπιν τῶν πληροφοριῶν, ἃς περὶ τοῦ ὑποκειμένου αὐτοῦ συνέλεξα νὰ τοποθετήσω αὐτὸν εἰς ἀσφαλὲς μέρος, ἀλλ' ἐπροτίμησα νὰ ἐνεργήσω μόνος. (ἀκολουθεῖ).